

OPONENTNÍ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Škola : **FA ČVUT v Praze**

Diplomant : **Hana Kulová**

Téma : **Institut antikomunismu**

ÚVOD

> Samotné téma diplomové práce INSTITUT ANTIKOMUNISMU je velmi hluboké a intelektuálně výrazné. Vyžaduje značně přemýšlivou povahu a studium historie a souvislostí. Na druhou stranu nabízí široké pole ke kreativitě a výtvarnému pojetí architektury. Z textové přílohy diplomové práce usuzuji, že studentka je skutečně přemýšlivá a téma nepojala povrchně, bez hlubších znalostí. Otázkou je, zda-li a jak se jí podařilo promítnout do urbanisticko-architektonického výsledku, chcete-li do výkresové části své práce a to při vědomí faktu, že stavební program, samotnou náplň domu si volila sama a mohla tak jakkoli korigovat jak koncept samotný, tak jeho provázanost v urbanismu, tak jeho realizaci v návrhové podobě.

> Obdobně lze hovořit i o stavební parcele i když zde samozřejmě existují výrazná omezení a to bez ohledu na fakt, že pokud jsem byl dobře informován, studentka nebyla omezována regulativy v takové míře, jako by tomu bylo ve skutečné praxi

URBANISTICKÁ ČÁST ŘEŠENÍ

> Přes doloženou rozsáhlou analýzu širších i užších vztahů v území, přes evidentně rozsáhlé znalosti o lokalitě samé včetně historických souvislostí a přes schematicky zobrazený koncept, či snad vývoj konceptu budovy se nemohu ubránit dojmu, že výsledek je značně formální, předvídatelný, bez většího tvůrčího nápadu.

Vzhledem k tomu, že samotné téma rozhodně banální není a vzhledem k faktu, že celkový koncept budovy je založen na spirálovitém pohybu návštěvníků / ať už vědomě či nevědomě odkazující na nekonečnou spirálu života a dějin s varujícím podtextem chybných dějinných etap daných mimo jiné i nepochopením či nepoučením se z historie /, odvažují se říci, že se jedná o do určité míry promarněnou příležitost. Spirála v architektuře i urbanismu evokuje velmi výrazné možnosti, zde ovšem jen naznačené či dokonce formalizované na atriový dům, kde se koncept nijak neprojevuje navenek jak architektonicky, tak urbanisticky.

Rovněž posrádám aktivnější využití či zapojení západní části parcely, jež je ponechaná jako volná a není jakkoli funkčně či alespoň graficky v návrhu zpracována, obdobně se však dá říci o okolí domu jako celku.

> Samotný objem budovy, její výškové členění a celkové působení v širším i užším urbanismu města je také dle mého názoru rozpačité. Netvrdím, že význam jakéhokoli objektu se má projevit jeho velikostí či například výrazem, zde se mi však nepodařilo objevit jiné, než formální vztahy s okolím, celek se navíc jeví jako relativně drobný až upozaděný, v širším či užším urbanismu až zbytečně nenápadný. Říkám to i při vědomí faktu, že to mohl být záměr.

ARCHITEKTONICKÁ ČÁST ŘEŠENÍ

> Vzhledem k tomu, že stavební program si určovala studentka sama, je pro mě velice obtížné nějak hodnotit jeho převod do návrhu. Jak už jsem naznačil výše, koncept spirály, věčného pohybu a často marného opakování dějin v sobě skrývá potenciál veliké atraktivity jak výtvarně-architektonické s až sochařským přesahem, tak obdobný potenciál v samotném vnitřním uspořádání provozů a objemů, tedy v půdorysném i objemovém návrhu.

> O opět, mohl být záměr studentky ponechat tyto výzvy ladem a navrhnout dům strohý jak esteticky, tak funkčně. Ze studia předloženého diplomního projektgu však usuzuji, že se jedná o formální řešení, bez jakékoli urážky spíše stavařského, než architektonického rozměru. Ať už to bylo dáno omezenými časovými či kreativními možnostmi, návrh je formálním převodem konceptu bez výraznějšího uchopení a architektonizování / či dokonce designování /. Jednotlivé funkce a prostory jsou vedle sebe seskládány sice v rámci tematu relativně logicky a bez výrazných funkčních nedostatků, mohly být však seskládány i zcela jinak a z návrhu nevidím proč studentka zvolila takovéto uspořádání, takovéto půdorysy a objemy. Od takto silného tematu bych prostě očekával silnější stvárnění.

> Můj pocit formálního a mášlo architektonického, či snad lépe kreativního uchopení konceptu je ještě zvýrazněn faktem, že podstatou, ba co více : jediným smyslem potencionálního domu s touoto / či podobnou / náplní je především expozice samotná. Té se však studentka vlastně nevěnuje, což je i vzhledem k faktu její značné časové stability chybou.

> Při posuzování samotné estetické stránky musím opět snad až nadužívat pojem : formální. Vždy jsem zastával názor, že musí být jasně rozpoznatelná náplň stavby a to jen na základě jejího objemového a estetického pojetí.

Prostě mám rád, když významné budovy v sobě alespoň symbolicky výtvarně odráží svůj obsah. Zde musím konstatovat, že bez znalosti náplně či názvu nejsem schopen určit ani typologický charakter objektu. Jediné, co mě napadá je, že dům má odraženou svou temnou náplň natolik silně, že má působit do určité míry jako vězení či pevnost.

> Detailní design je spíše nastíněn, což u diplomního projektu považuji za docela závažný nedostatek. Nápad se zavěšenou fasádou, jejíž proměnlivý charakter je dán využitím bimetalického efektu je sice zajímavý, podle mě je ale v dokumentaci nedostatečně popsán / a to přes to, že návrh obsahuje pokus o architektonický detail právě zmíněného prvku /, mě se ale jeví jako samoúčelný. A opět, jediné, co mě napadá je, že záměrem studentky bylo aby dům odrážel alespoň takto navenek svou náplň, aby se „ježil“ či jinak odkazoval na ostnatý charakter tehdejšího režimu, který byla ale ve skutečnosti docela stabilní až neměnný ...

TECHNICKÁ ŘEŠENÍ

> Ve stupni architektonické studie / návrhu stavby / není možné a ani to není cílem mít podrobně dopracované technické řešení jednotlivostí i celku. Realnost oponovaného projektu je však založena na některých nezbytných vlastnostech či funkcích. Já se ovšem domnívám, že u diplomního projektu a na technické vysoké škole by neměla být konstrukční a další technická řešení popsána doslova jen několika větami v autorské zprávě. Vzhledem ke značné schematicnosti pojetí výkresové části víme o technickém řešení jen naprosté minimum.

ZÁVĚR

> Domnívám se, že by nemělo být pochyb o tom, že Hana Kulová je přemýšlivá studentka. Vzhledem k tomu, že jsem neměl možnost ji během jejího studia jakkoli sledovat, nedokážu posoudit, zda mé výše uváděné výhrady jsou systémové anebo jen okamžité, způsobené například nedostatkem času či jinými / objektivními / okolnostmi.

V Praze 2015
Ing.arch. Luděk Jasiok